

II. 6. Obstarat vodu!

II. 6. a. Filosofické hledání vody (kecy)

Lovkyně: *Opět zamyšleně a ustaraně, jde dopředu doprava.* „Budeme potřebovat vodu.“

Situace:

Žid+trezor

OHEŇ svázaný kanec

DÍLNA

Nýmand

F2F1

SRUB

F3

Lovkyně

Trojka: *(pobroužčen do své melancholie)* „A zasloužíme si to vůbec?“

Jednička: *Opět ve své kůži.* „Voda! Tak to je snadné. Počkáme, až naprší.“

Žid: *(z povzdálí)* „Pche, prý až naprší. Naprší až naprší a uschne!“ *jednička se opět se na Žida otočí a mlčky jej ničí svým pohledem.*

Lovkyně: *Věcně, s náznakem bezradnosti v intonaci i gestu.* „Nenaprší. Na déšť marně čekáme už týden. A pak – beztak bude kyselý.“ *Asi v tuto chvíli přijdou volní peóni k L. a ona jim mlčky dá pokyny, ať hledají vodu. To pak budou dělat, ovšem je třeba jejich pohyb po pódiu koordinovat s Dvojkovým. (Začíná to být komplikované, kdo by se toho nadál, že?)*

Zatím jen hlavní motivy, později podrobněji:

Dvojka bude přecházet zcela nesystematicky sem a tam, cik cak, zatímco dva peóni systematicky, kousek po kousku prohledávají pódium a okolí, tj. např. „po sloupcích“ nebo „po rádcích“ šachovnice.

Jednička: *Otočí se zpět a zase se snaží hrát suveréna.* „To mně nevadí, já mám kyselku rád.“

Dvojka: *Když vidí, že Jednička už nemá nic v rukávu, tak vycítí svou šanci a vystupuje dopředu, kde je stále Trojka i Lovkyně. Dvojka se postaví přibližně* „Vodu nechte na nás! To máme v malíku!“

Lovkyně: *(skepticky)* „Jste si jistý?“

Jednička: *Ze zadu mu poklepe na rameno.* „Kolego, tady jde o čest. Předved'te, co v nás je!“

Dvojka: *(přednáší)* „Pánové, madam, otázka zní, kde najít vodu, souhlasí?“

Lovkyně: „Souhlasí.“ *Tak odpovídají filosofové – není to u Lovkyně zavádějící?*

Dvojka: *(vítězoslavně, užívá si svou chvíli slávy, přechází postupně ke všem přítomným včetně peónů a každému říká část repliky, text frázuje a velmi zřetelně vyslovuje, protože bude většinou zády či bokem k publiku. Může přehnaně napodobovat Jedničkova gesta a pohyby – pokud si každý Jednička nějaká taková gesta vymyslí:-).)* „Ale míří ta otázka k pre-teoretickému pojmu vody, nebo jej explikuje rigorózním pojemem H₂O? Zde je třeba určit metodologické požadavky! Chceme explikovat vodu, ale máme mapu? Mapa není terén! A explikovat nejasný termín termínem stejně nejasným nemá bez mapy smysl!“ *Teď se vrátí na své místo a nasadí suverénské gesto. To donutí Jedničku, aby se k němu přiblížil a lepším předvedením toho gesta naznačil, že on je pravý suverén.*

Reakce oslovených: L. se odvrátí, Žid se ironicky usměje, Nýmand naprosto souhlasí, peóni se po sobě podívají, Jednička pokýváním hlavu vyjádří souhlas a Trojka? Něco si vymyslete.

Trojka s Jedničkou horlivě přizvukují.

II. 6. b. Nefilosofické nalezení vody a zkouška kontaminace (děj)

Peón: *(k Lovkyni)* „Madam – není to příliš knižní výraz?, našli jsme studnu.“ *Studna bude nejlépe vpravo od pódia za tabulí (budou-li schůdky), na druhém místě je C32, tedy každopádně mimo pódium.*

Protože peóni prohledávali z levého horního rohu, skončí nakonec v pravém dolním (tj. předním), který jim Lovkyně uvolní tím, že se přesune doleva. Trojka se vrátí k Jedničkovi, když budou peóni hledat zrovna na jeho místě.

Lovkyně: *(pobřežně)* „Ještěže tak.“ *A rázně jde směrem ke studni, tj. doprava, kolem uspokojeného Dvojky.*

Pozornost všech se obrací ke studni, tj. všichni se natočí směrem k ní.

Peón: „Není jí moc, ale u dna nějaká voda zbyla. Už ji táhneme.“ *(Jeden by mohl slézt za tabulí a zezdola pak druhému podat nějakou nádobu, věrtel to obávám se nebude; vytáhnou plný věrtel).*

Dvojka: *Asi si vážně myslí, že se to vyřešilo kvůli jeho analýze – jestli tedy z něj uděláme takového nekňubu. Ovšem tento motiv pak není dále nijak rozveden.* „A je to. Jak jsem říkal. Problém vyřešen. *Jde ke studni, natahuje se pro nádobu.*

Dejte to sem, jsem jako ryba na suchu.“ (*bere věrtel, chystá se napít*).

Lovkyně: „Stát!“ (*rychle mu nádobu bere z rukou.*) „Jste blázen? Vždyť může být kontaminovaná radiací! Prvně se to musí ověřit.“

Dvojka: *Ustupuje do středu směrem k Jedničkoví.* „Tak to ověřte. Jak vás už tak nějak znám, beztak na to máte osvědčený indiánský trik, co?“

Lovkyně: „Nemám – “ *ale dobře ví, co je třeba udělat, jen jí ti dva do toho vpadnou...*

Trojka: *Poodchází od Jedničky doleva, v intonaci počátek šílenství.* „Zde to máte. Matka příroda se mstí svým nehodným dětem! Vypijeme, co jsme si nadrobili! *Zalomí rukama k nebesům. Ó!*“

Dvojka: ... *Lovkyně je natolik znechucena Trojkovým nářkem, že stále ještě nedokončuje větu, a proto může Dvojka...* „A co teda s tím?“

Lovkyně: ... *konečně dokončí větu:* „– někdo se prostě musí obětovat. Dobrovolníci?“ *Asi rukou nabízí nádobu kolem dokola.*

Všichni se náhle koukají všude možně, jen ne na Lovkyni. Filozofové dávají posunky najevo, že oni nejsou vbodná volba. Žid se jen bohorovně směje, Nýmand se skrčí. Nakonec se Lovkyně zadívá na netečného Žida.

Žid: ———— „Na mě nekoukejte.“ *Tato replika nedává smysl, když později odůvodňuje odmítnutí svým bohatstvím. Proto vypouštím.*

Lovkyně: *Zklamaně spustí ruku.* „Někdo to udělat musí! A já to být nemůžu, kdyby se mi něco stalo, jste bez Lovkyně.“

Peón: *Vstane a popíše svou činnost.* „Já hlídám oheň!“

Peón: *Nejlépe aby vykoul ze srubu a ukázal nejspíše asi nit.* „Já přiřívám knoflíky!“

Peón: *Ten od dílny.* „Já vyrábím nástroje!“

Žid: „Já jsem hrozně bohatý!“

Filozofové: (*unisono a intonací dávají najevo, že společnost bez filosofů vůbec nemůže existovat*) „My jsme filozofové!“

Lovkyně: „Tak kdo? Měl by to být někdo, kdo je naprosto k ničemu, úplná nula, koho nikdo nemá rád...“ *Tady nevím – je to od Lovkyně jen řečnická otázka? Vždyť ona přece nejlíp ví, co je Nýmand zač. Proto by bylo logické, aby mu to hned poručila.*

Všechny zraky se upřou k Nýmandovi, který se rychle dovrtí.

Nýmand: „Ale né, proč to vždycky musím odskákat já?“

Lovkyně: *(vytáhne jej zpoza srubu a vnucuje mu nádobu)* „Nemluv, pij.“

Jednička: *Asi se pokusí zase získat trochu moci, protože Lovkyně moc přikazuje. Tedy jeho vstup bude polemický, nesouhlasný, jeho cílem je spíše zastavit Lovkyni než zachránit Nýmanda.* „Počkejte, takhle to nejde. Doposud nebylo smluvně ustanoveno, že v případě ohrožení bude největší riziko podstupovat zde kolega. Takové usnesení není v jeho zájmu a jako signatář s ním nesouhlasí. *Postaví se vlevo od Lovkyně kousek před ni, čelem k publiku, založí ruce na prsou.* Pokud nechceme uplatnit kontroverzní právo silnějšího, nelze jej jen tak odškrtnout.“

Lovkyně: *Věcně, ale i nesouhlasně – podle ní je voda důležitější než Nikdo.* „Ale co bude s vodou?“

Jednička: *Natočí se ke kolegům, teď mají zase šanci.* „Zde se dostává ke slovu filosofický ostrovtip! *Pauza a natočení k Lovkyni.* Naše společnost se nedávno rozrostla o člena, který z definice žádná práva mít nemůže, nebo jste zapomněla?“

Zraky všech se obrací ke kanci.

Jednička: *(samolibě)* „Há! Mně to pálí! - *Ideální by bylo, kdyby samolibost Jedničkové vyjádřili pouze gestem či pohledem. On Jednička přece ví, že je nejchytřejší, nepřekvapí jej to a ani se sám nepotřebuje chválit.* Přiveďte čtvernožce!“

Peóni přivádějí čtvernožce.

Lovkyně: *Teď sice malý boj prohrála, ale to jí koneckonců nevadí, takže její poznámka je věcná. Proto zatím nevydá nádobu.* „Jestli je ta voda kontaminovaná, otrávíme si dvě stě liber dobrého masa.“

Jednička: *Nyní už zcela sebevědomě, soudcovsky, nekompromisně.* „Jídlo máme na několik dnů, vodu nemáme žádnou. Prostá aritmetika. *Stejně rozhodně jako L. předtím k Nýmandovi.* Napojte čtvernožce!“